

Welcome to Soccer Centers

Mijn eerste week in de USA is een feit. Laat ik maar bij het begin beginnen. Na het passeren van de douane op JFK International airport is het eerste wat we zagen (hoe cliché het ook klinkt) een Amerikaanse diner. Ik zeg we want we waren met 6 coaches naar New York gevlogen. Bij deze diner hebben we 2,5 uur moeten wachten op onze chauffeur, want naast dat de diner een cliché is, zijn de 'traffic jams' dat helaas ook. Toen de chauffeur eindelijk arriveerde was het snel de SUV inladen en op weg naar ons onderkomen. Eenmaal aangekomen zagen we een huis van 3 verdiepingen. Ik deel hier de zolderkamer samen met nog een coach. We hebben een grote zolderkamer met een eigen douche en toilet. En niet te vergeten een airco want die is hier onmisbaar (de temperaturen lopen hier hoog op).

Waar de temperaturen ook hoog oplopen is bij de soccerbubble bij Soccer Centers. Dat is de plek waar wij merendeel van onze 8 weken zullen gaan werken. De accommodatie ziet er goed uit. Buiten is er een kunstgrasveld, hier worden zowel voetbal als hockey trainingen gegeven. Binnen in de bubble (die volledig is voorzien van airco) zijn er nog 2 kunstgrasvelden.

Na een korte rondleiding was het tijd om naar huis te gaan. De volgende ochtend werden we al vroeg opgehaald voor onze eerste werkdag.

Eenmaal aangekomen bij Soccer Centers kregen wij van een aantal trainers clinics. Tijdens deze clinics werd duidelijk zichtbaar hoe zij te werk gaan en wat zij van ons verwachten. Ook al zijn er veel raakvlakken tussen Soccer Centers en de Calo,

verschillen de visies van elkaar. Ik zal hier in mijn volgende blog wat dieper op in gaan. Na de clinics was het tijd om zelf aan de slag te gaan. Om alvast te wennen aan het lesgeven (en aan de taal) gaven de nieuwe trainers aan elkaar trainingen. Als Calo student kon ik het uiteraard niet laten om er een spel van te maken. i.p.v. een standaard training heb ik gekozen voor een variant van het spel verzamelaars, uiteraard met een voetbal. Na de trainingen was het tijd voor lunch, en wat voor een lunch. Er werd een 2 meter lange stokbrood bezorgd, het blijft USA he ;)

Na de lunch stond er een briefing gepland. Tijdens deze bijeenkomst kregen we informatie, heel veeeel informatie! Daarin werd onder andere verteld hoe de omgangsvormen zijn tussen coaches en kinderen. In vergelijking met Nederland hebben de kinderen hier veel meer respect. Zij zien de coach als een autoritair persoon. Zowel de ouders als de spelers zien je als een professional en nemen je daarom ook serieus. Omdat er hier andere regels gelden omtrent het omgaan met kinderen, is er tijdens de bijeenkomst een gedeelte gewijd aan het uitleggen wat wel en niet toegestaan is. Om te beginnen is lichamelijk contact niet toegestaan. Daar

zijn ze hier heel gevoelig voor. Verder dan een high five uitdelen gaan ze niet. Vanuit een pedagogisch oogpunt wordt het kind hier ook centraal gesteld, al moet er wel een kanttekening geplaatst worden. De voornamelijkste reden is om een rechtszaak te voorkomen. Om het minste of gerichtste is het al mogelijk om Soccer Centers voor de rechter te slepen. Een voorbeeld hiervan is, mocht er een speler geblesseerd op de grond liggen en ik zou de speler overeind helpen terwijl deze een gebroken arm heeft dan kunnen zijn ouders mij aanklagen.

Gedurende mijn eerste trainingsweek heb ik een gevorderde groep mogen trainen. Dat houdt in dat deze groep al aardig kan voetballen in vergelijking met de rest van de kids hier. De leeftijdscategorie van deze groep is bovenbouw basisschool. Wat meteen opviel is dat de kinderen hier minder druk zijn en beter

luisteren dan de leerlingen die ik op de basisschool heb lesgegeven. Hier gedragen zij zich een stuk volwassener. Motorisch gezien blijven de jongens wel achter ten opzichte van hun Nederlandse leeftijdsgenoten. De meiden daarentegen zijn een heel stuk beter. Het niveau verschil binnen de groep is niet heel groot. De meiden kunnen moeiteloos mee met het niveau, alleen leggen zij het meestal fysiek wel af tegen de jongens. De mentaliteit van de kinderen hier is echt een wereld van verschil 'zeuren' bestaat hier niet. Om een voorbeeld te geven. Bij het wisselen tijdens een partij hoor je niemand klagen dat hij/zij eruit moet.

Na een week vol met oefeningen en partijtjes werd aan het einde van de week afgesloten met een ceremonie. Tijdens deze ceremonie werden er 3 prijzen verdeeld voor beste dribbelaar, hooghouder en beste speler tijdens de partijen. Na de ceremonie kregen de ouders de gelegenheid om vragen te stellen over de voortgang van hun kinderen. Nadat ik alle ouders netjes te woord heb gestaan was het tijd om de week met het personeel af te sluiten.

Tijdens de evaluatie werd er ook vooruit geblikt op komende week. Samen met nog een aantal andere trainers zijn we aangewezen om te gaan werken bij de "overnightcamps". Dit betekent dat wij een week zullen verblijven op locatie. Ik ben benieuwd wat mij daar allemaal te wachten staat. Uiteraard zal ik jullie daar alles over vertellen. Hoop jullie volgende week weer te spreken.